

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 13T/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223010200
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8223010200.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, samosudca JUDr. Jana Gombárová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. augusta 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom C. D., XXX XX D., t.č. v Ústave na výkon väzby a ÚVTOS Prešov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 09.12.2022 v čase približne o 00:10 hod. pred rodinným domom na ul. C. E. XXX/XX F. D. kričal na A. C. nech príde k nemu, že ho zabije, na čo A. C. vyšiel pred dom, následne položil na zem svoju tašku, vyzliekol si bundu a kričal, že ho zabije a podpáli, v dôsledku čoho A. C. dostal strach o svoj život a zdravie,

teda

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obvinený na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal podľa § 234 ods. 1 Tr. poriadku na tunajší súd dňa 06.06.2023, pod sp. zn. Pv 389/22/7712, obžalobu na obvineného A. B. a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.12.2022 v čase približne o 00:10 hod. pred rodinným domom na ul. C. E. XXX/XX F. D. kričal na A. C. nech príde k nemu, že ho zabije, na čo A. C. vyšiel pred dom, následne položil na zem svoju tašku, vyzliekol si bundu a kričal, že ho zabije a podpáli, v dôsledku čoho A. C. dostal strach o svoj život a zdravie.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

Následne súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a výsluchom svedka poškodeného A. C.. Prečítané boli výpovede svedkov A. G. a H. C., taktiež znalecký posudok C. I. J., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a listinné dôkazy a to: zápisnica o trestnom oznámení, zápisnica o zadržaní o obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby, odpis registra trestov obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správa Ústavu na výkon väzby Prešov, správa o povesti, správa Sociálnej poisťovne a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, ako aj prepisy telefonických hovorov na linku 158. Oboznámený bol tiež podstatný obsah pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. SK-2T/20/2022 a SK-9T/26/2018.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že samotnému skutku predchádzalo to, že sa mu v bare Matrix vyhrážali bitkou, preto sa vybral smerom na osadu, kde býva A. C. spolu s nemanželskou dcérou obžalovaného a očakával, že mu pomôžu. Obžalovaný vypovedal, že celou cestou zvolával vojakov a keď bol asi 20 m od domu A. C., niekto vyšiel von, asi A. C. a spýtal sa ho vulgárne či chce dostať, na čo mu obžalovaný povedal „no pod“ a zhodil na zem tašku a vetrovku. Následne mu A. C. povedal, že mu odreže hlavu a rozbehol sa na neho. Obžalovaný sa zľakol a utekal smerom preč na ulicu až k domu pani K., pričom A. C. ho nechytí. Pretože videl, že v dome pani K. sa svieti, tak zabúchal na dvere, lebo potreboval pomoc. Táto pani mu dvere neotvorila, povedala mu, aby odišiel preč, lebo zavolá políciu, na čo jej on odpovedal, že nech volá políciu, lebo mu ide o život a počkal tam na príchod hliadky. Doplnil tiež, že sa na A. C. nehnevá za to, že ho krivo obvinil. Pokiaľ A. C. tvrdí, že obžalovaný kričal, že chce podpáliť dom s indiánmi, tak k tomu uviedol, že nemal pri sebe ani zapaľovač ani zápalky a že reakcia poškodeného bola neprimeraná situácii. Ďalej obžalovaný uviedol, že k domu C. prišiel v noci medzi polnocou a pol jednou a napokon pripustil, že aj chápe reakciu poškodeného, keď ako šialený vykrikoval v noci pred ich domom a zvolával vojakov, ale bolo to preto, lebo bol pod vplyvom niečoho, nevedel uviesť čoho. Celá táto situácia vznikla podľa neho preto, lebo sa mu predtým vyhrážali v bare Matrix, on sa bál a preto nerozmýšľal triezvo. Obžalovaný tiež uviedol, že dovtedy mal s poškodeným dobrý vzťah. Dňa 30.11.2022 ho podmienene prepustili z výkonu trestu odňatia slobody a v priebehu 1-2 dní navštívil dom poškodeného, kde žije jeho dcéra a jeho bývalá priateľka. Odvtedy ich navštevoval každý deň, až kým ho jeho bývalá priateľka zobrala do Prešova, kde užil metamfetamín. Pri týchto návštevách sa s poškodeným stretol iba raz, pričom tento ho prijal pozitívne a dohovárať mu, že sa má o svoju dcéru starať a podporovať ju.

Poškodený A. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy okolo 23.00 hod. alebo 23.30 hod. večer, počul niekoho vonku kričať, otvoril dvere, pričom obžalovaného videl asi 6-7 m od svojho domu. Poškodený začal obžalovaného posielat' preč, vravel mu, aby nerobil hlúposti, no on napriek tomu ďalej vykrikoval, že ich pobije, pozabíja a podpáli im dom. Po týchto slovách sa už poškodený zľakol, pretože v minulosti im skutočne niekto dom podpálil. Ďalej vypovedal, že vonku vyšla aj jeho dcéra a švagor, pričom dcéra zavolala políciu. Počas toho ako dcéra telefonovala, obžalovaný ďalej vykrikoval, vyzliekol si košeľu. Obžalovaný mal pri sebe aj kufrík, ktorý tiež hodil na zem, preto poškodený so švagrom začali k nemu pristupovať a poškodený mu povedal, že zavolali políciu. Vtedy sa obžalovaný asi zľakol a začal utekať preč. Poškodený zostal čakať na políciu pri dome spolu so švagrom a dcérou. Policajti obžalovaného chytili asi 200 m od domu poškodeného na ďalšej ulici. Ku

vzťahu s obžalovaným v období pred skutkom poškodený uviedol, že s ním nemal žiadny problém, vždy keď sa stretli, tak sa pozdravili. Asi týždeň potom, čo obžalovaného prepustili z výkonu trestu odňatia slobody ho obžalovaný navštívil a spýtal sa ho, či sa môže stretnúť so svojou dcérou. Poškodený mu povedal, že sa môže o svoju dcéru postarať. Poškodený vysvetlil, že aj pred skutkom sa stalo, že keď stretol obžalovaného, tak tento bol pod vplyvom alkoholu, ale dalo s ním rozprávať. V čase skutku však bol obžalovaný úplne mimo, preto si myslí, že bol pod vplyvom alkoholu, alebo omamných látok.

V trestnom oznámení, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní prečítané, poškodený uviedol, že dňa 09.12.2022 v čase okolo 00.10 hod. počul, ako niekto pred domom kričí, že ich podpáli, resp. že podpáli rodinný dom s indiánmi. Na tento kriek sa zobudil a išiel pozrieť pred dom. Tam uvidel obžalovaného, ktorý na neho kričal, aby vyšiel pred dom s tým, že ho tam zabije. Poškodený sa snažil vec upokojiť, preto vyšiel pred dom. Vtedy obžalovaný položil na zem svoju aktovku a vyzliekol si bundu so slovami „a teraz ťa zabijem“. V tej chvíli si poškodený uvedomil, že mu asi naozaj chce ublížiť alebo ho zabiť. Vtedy vyšiel pred dom sused A. G. a aj niekto iný a obžalovaný sa asi zľakol a z miesta utiekol. Urobil tak možno aj preto, že niektoré z jeho detí volalo na políciu o čom sa obžalovaný dozvedel.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedka A. G., ktorý je švagrom poškodeného. Svedok v prípravnom konaní vypovedal, že v decembri 2022, keď už spal, prebudil sa na veľký kriek z ulice, pretože má spálňu s oknom do ulice. Počul mužský hlas ako vykrikuje niečo v tom zmysle, aby vyšli von, že ich všetkých podpáli a tiež počul ako ten muž kričí, že niekoho zabije. Keď sa pozrel cez okno, videl tam stáť A. B., ktorý stál pod lampou a táto ho osvetľovala. A. už mal vyzlečenú bundu a na zemi pri ňom bol nejaký kufrík, alebo taška. Svedok tiež videl, že A. C. stál oproti obžalovanému, no nie blízko, ale na mostíku pred domom a kričal na obžalovaného, aby išiel preč a nevrieskal po ulici. Keď vyšiel svedok vonku, tak obžalovaný tam už nestál a zazrel ho utekať hore kopcom. Dodal, že zreteľne počul, ako sa obžalovaný vyhráža jeho švagrovi, že ho zabije a že im podpáli dom.

Svedkyňa H. C., dcéra poškodeného, ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní taktiež prečítaná, v prípravnom konaní uviedla, že niekedy v decembri 2022 okolo polnoci počula z ulice veľký kriek. Otvorila vchodové dvere a videla na ulici stáť obžalovaného, ktorý vykrikoval, aby vyšli von, že ich podpáli a pozabíja. V ruke mal nejakú tašku. Ona sa zľakla a išla po otca, aby to išiel von riešiť. Otec následne vyšiel vonku, no nebol v blízkosti obžalovaného. Svedkyňa vypovedala, že jasne počula ako sa obžalovaný otcovi vyhráža, že ho zabije, že ich podpáli, že sú indiáni, pričom tieto vyhrážky opakoval viackrát. Pretože svedkyňa videla, že je to vážne, zavolala na číslo 158. Počas telefonovania bola doma v izbe a nevidela všetko, čo sa dialo medzi otcom a obžalovaným. Keď sa išla opäť pozrieť vonku na ulicu, bol tam len jej otec a ujo Jaro, obžalovaný tam už nebol, na zemi po ňom zostala iba taška a bunda.

Na návrh obhajcu boli na hlavnom pojednávaní prečítané prepisy hovorov zo dňa 09.12.2022 na linku 158. H. C. v hovore na tiesňovú linku uvádza, že potrebujú pomoc, pretože A. B. vykrikuje pred domom a vyhráža sa, že všetkých zabije a začal hádzať niečo do okna. Po uvedení adresy ďalej H. C. uvádza, že obžalovaný uteká smerom hore a otec ide za ním, že za chvíľu príde polícia a vyrieši si to s ním. Dodáva tiež, že ide o A. B., ktorý nedávno vyšiel z CPZ-ty, alebo sedel. Upresňuje, že obžalovaný len stál pod domom a kričal a ešte ráno o šiestej k nim prišiel a klopal na okno, že majú vstávať deti do školy a vyhráжал sa vtedy, že keď nevstanú tak ich všetkých podpáli. Nakoniec uvádza, že otec sa už vracia, ale obžalovaný utiekol. V ďalšom telefonickom hovore na linku 158 zo dňa 09.12.2022 o 00.41 hod. oznamovateľka pani K. nahlásila, že má pred domom nejakého pána, ktorý sa jej dobíja do domu, búcha jej na dvere, hovorí jej, že sa nemá báť, má otvoriť dvere a nechce odísť. Ona mu povedala, že zavolá políciu, na čo jej on povedal, že dobre.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj znalecký posudok C. I. J., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 52/2023, ktorá na základe vyšetrenia duševného stavu obžalovaného okrem iného konštatovala, že mu bola diagnostikovaná Schizotypová porucha, ktorá sa vyznačuje excentrickým chovaním a anomáliami myslenia a emotivity. Ide o poruchu podobnú schizofrénii, ale jej závažnosť je mierna. V obdobiach kompenzácie sa prejavuje len miernymi príznakmi, v obdobiach zvýšenej záťaže sa môžu vyskytnúť krátke epizódy, počas ktorých sa symptómy zvýrazia (obdobia dekompenzácie, aj psychotickej tak, ako sa tomu stalo po skutku). Znalkyňa uviedla, že týždeň po skutku došlo u obžalovaného k akútnej a prechodnej psychotickej dekompenzácii poruchy osobnosti, ktorou trpí. V čase skutku táto akútna a prechodná psychotická porucha prítomná nebola. Podľa záverov znalkyne, schopnosť obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania bola

v čase skutku zmenšená nepodstatne, len pod vplyvom užitých psychoaktívnych látok. Jeho ovládacia schopnosť bola zmenšená podstatne vzhľadom na oslabenú reguláciu mentálnymi brzdami, výraznú impulzivitu, so zníženou frustračnou toleranciou v záťaži v rámci Schizotypovej poruchy, ktorou trpí berúc do úvahy aj pokračujúci konzum drog. Úplné vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti znalkyňa nezistila. K rozvoju akútnej a prechodnej psychotickkej poruchy došlo až po skutku. Ďalej znalkyňa konštatovala, že u obžalovaného bola v čase skutku prítomná závislosť od marihuany, pervitínu, pričom dňa 06.12.2022 bolo toxikologické vyšetrenie realizované na psychiatrickom oddelení v Bardejove na prítomnosť drog v jeho organizme negatívne. Uviedla, že z medicínskeho hľadiska nie je indikované ďalšie ochranné protialkoholické, ani ďalšie protitoxikomanické liečenie, vzhľadom na poruchu osobnosti, ktorou obvinený trpí, by nesplnilo svoj účel. Znalkyňa nezistila ani závažné skutočnosti, pre ktoré by obvinený nebol schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Z hľadiska psychiatrického by pobyt obžalovaného mohol byť pre spoločnosť nebezpečný pokiaľ nebude abstinovať od návykových látok a nebude užívať doporučené psychiatrické lieky a nedôjde k psychotickým dekompenzáciám jeho poruchy osobnosti. Obžalovaný sa aj v budúcnosti môže dopúšťať trestnej činnosti, za účelom tlmenia afektívnych prejavov a impulzivity. Pri vyššie uvedenej poruche osobnosti už bolo obžalovanému v súvislosti s predchádzajúcou trestnou činnosťou nariadené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. V tomto konaní ho znalkyňa neodporučila uložiť, aby nedošlo k duplicitě súdom nariadených ochranných liečení.

Z odpisu registra trestov a tiež z pripojených spisov Okresného súdu Svidník bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, z toho dvakrát za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 24.08.2022, sp. zn. 2T/20/2022, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 30.11.2022, s určením skúšobnej doby podmiennečného prepustenia v trvaní 3 rokov. Okrem toho bol rozsudkom zo dňa 25.04.2018, sp.zn. 9T/26/2018, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, s určením probačného dohľadu a s tým spojených primeraných obmedzení. Súčasne bolo obžalovanému týmto rozsudkom uložené ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické ústavnou formou a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. V tomto konaní došlo napokon k nariadeniu výkonu pôvodne podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody a z obsahu spisu je zrejmý tiež priebeh výkonu nariadených ochranných liečení. Tu je potrebné poznamenať, že uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 24.08.2022 bolo rozhodnuté o zmene formy ochranného liečenia psychiatrického, protitoxikomanického a protialkoholického z ambulantnej na ústavnú a dňa 25.08.2022 bol nariadený výkon týchto ochranných liečení ústavnou formou. Obžalovaný nastúpil na výkon ústavného ochranného liečenia na Úseku ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS Košice–Šaca dňa 15.11.2022, pričom tento výkon bol ukončený dňa 30.11.2022 v dôsledku rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp.zn. 33Pp/30/2022 o podmiennečnom prepustení obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný sa v období od 20.09.2017 doposiaľ dopustil celkovo 9 priestupkov. Naposledy bol dňa 18.08.2022 v priestupkovom konaní postihnutý pokutou vo výške 100,- eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorý mal spáchať tak, že dňa 27.02.2022 okolo 23.50 hod. v kuchyni bytu na Mlynskej ulici v Stropkove nadával svojmu bratovi D. a vyhrážal sa mu, že ho roztrhá v rukách. V siedmich prípadoch bol postihnutý za priestupky proti majetku, a to jednak za drobné krádeže v obchodoch a jednak za to, že rozbil sklenenú výplň okna na bare Kobra, že rozbil sklenený pohár v bare Kobra, alebo že nastriekal sprejom čiernej farby sklenenú výplň steny podniku.

Mesto Stropkov podalo na obžalovaného len všeobecnú správu, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný je slobodný, prihlásený na trvalý pobyt v meste Stropkov, pričom trvalý pobyt na adrese C. XXX/XX mu bol na návrh jeho rodičov zrušený. Obžalovaný nebol riešený v priestupkovom konaní z priestupkov, ktorých právomoc prejednať a rozhodnúť o nich je v kompetencii mesta. Podľa správy Sociálnej poisťovne poberá obžalovaný od 23.01.2019 invalidný dôchodok vo výške 176,90 eura.

Pretože sa obžalovaný od 12.12.2022 nachádza v výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Prešove, bola vyžiadaná charakteristika na obžalovaného počas tohto výkonu väzby. Zo správy

ÚVV a ÚVTOS Prešov zo dňa 11.07.2023 vyplýva, že správanie obžalovaného nebolo vždy v súlade so stanoveným ústavným poriadkom, nakoľko evidujú viacero negatívnych poznatkov za nešetrné zaobchádzanie s ústavným majetkom a nedodržiavanie zásad slušného správania, za ktoré bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Menovaný bol trikrát zo zdravotných dôvodov umiestnený v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas pobytu v nemocnici taktiež nebolo vždy na požadovanej úrovni. V elektronickej dokumentácii evidujú päť negatívnych poznatkov, ktoré boli riešené zo strany samostatného referenta režimu pohovorom. Ústavný poriadok porušoval nedovoleným konaním tak, že neplnil pokyny a príkazy príslušníkov, poškodzoval majetok ústavu a porušoval zásady slušného správania a vystupovania voči príslušníkom zboru. Medzi ním o obvinenými umiestnenými spolu v cele sa doposiaľ nevyskytli žiadne nezhody.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Pri prečine nebezpečného vyhrážania postihuje Trestný zákon také konanie páchatel'a, ktorý vedome a účelovo prezentuje verbálne vyhrážky, ktoré adresuje konkrétnej osobe. Takáto vyhrážka musí hroziť alternatívne smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a pritom musí byť spôsobilá vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, t.j. vyšší stupeň tiesnivého pocitu z toho, čím je mu vyhrážané. Ide teda o ohrozovací trestný čin, pri ktorom zákon nevyžaduje, aby páchatel' priamo fyzicky zaútočil na osobu, ktorej svoje vyhrážky smeruje. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto prečinu je však nutné, aby vyhrážanie bolo podané takým spôsobom, aby to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čo však nezávisí len od subjektívneho pocitu poškodeného, ale aj od objektívnych skutočností celého skutku.

Vykonané dôkazy súd vyhodnotil tak, že obžalovaného zo spáchania skutku priamo usvedčuje svedok poškodený A. C.. Tento vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, ako aj v trestnom oznámení, ktoré predchádzalo týmto výpovediam, presne a podrobne popísal priebeh skutku. Z jeho výpovede je zrejmé, že niekedy okolo polnoci počul pred domom vykrikovať obžalovaného, ktorý potom, čo poškodený vyšiel pred domom začal sa mu vyhrážať slovami, že ho pobije, zabije a podpáli. Obžalovaný tieto slová opakoval aj napriek tomu, že ho obžalovaný vyzýval, aby z miesta odišiel a navyše si pritom začal vyzliekať bundu a položil na zem tašku, ktorú mal so sebou. Obžalovaný sa dal na útek až po upozornení poškodeným, že zavolať políciu. Poškodený tiež uviedol, že z vyhrážok obžalovaného mal skutočne strach a obával sa o svoj život a zdravie, pretože v minulosti mu už dom niekto podpálil. V priebehu konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by výpoveď poškodeného spochybňovali. Jeho výpoveď je objektivizovaná ďalšími vykonanými dôkazmi a to výpoveďami svedkov A. G. a H. C.. Obaja zhodne uviedli, že zreteľne počuli ako obžalovaný pred ich domom vykrikuje, aby vyšli von, že ich podpáli a pozabíja a tiež, že sa vyhráža poškodenému zabitím. O tom ako vážne vnímali celú situáciu títo svedkovia svedčí aj to, že A. G. sa poobliekal a vyšiel poškodenému na pomoc a tiež skutočnosť, že ešte počas samotného incidentu svedkyňa H. C. telefonovala na číslo 158, aby na miesto privolala políciu.

Súd nevidí žiadny logický dôvod, pre ktorý by títo svedkovia vypovedali o skutku s úmyslom obžalovanému poškodiť a krivo ho obviniť. Z výpovedí obžalovaného i poškodeného vyplynulo, že ich vzťahy pred skutkom boli dobré, obžalovaný pár dní pred skutkom trávil čas v dome poškodeného so svojou dcérou, ktorej kúpil darčeky, dal jej peniaze na škôlku, preto je nelogické, aby poškodený na neho následne bezdôvodne volal políciu, resp. aby sa obžalovanému vyhrážal odrezaním hlavy, ako to tvrdí vo výpovedi obžalovaný. Je potrebné zdôrazniť, že to bol práve obžalovaný, ktorý vyhľadal poškodeného a prišiel k jeho domu, zobudil ho a následne v rámci verbálneho konfliktu sa mu vyhrážal, tieto vyhrážky boli sprevádzané tým, že obžalovaný hodil na zem tašku, ktorú mal pri sebe a vyzliekol si bundu. Vyhrážky zabitím uvádza svedkyňa C. aj v telefonickom hovore na linku 158, ktorý, ako vyplynulo z dokazovania, prebiehal ešte počas toho, ako sa obžalovaný zdržiaval na mieste skutku. Teda svedkyňa reprodukovala skutočnosti tak, ako ich bezprostredne vnímala a podľa názoru súdu tam nebol žiadny časový priestor pre účelové a vopred premyslené nepravdivé tvrdenia z jej strany. Rovnako zápisnica o trestnom oznámení bola s poškodeným spísaná bezprostredne po skutku v čase o 00.45 hod.

Sám obžalovaný vo svojej výpovedi priznal, že s poškodeným mal verbálny konflikt, v rámci ktorého vyzliekol vetrovku a hodil na zem tašku, aj keď poprel vyhrážanie sa poškodenému. Obžalovaný vypovedal, že aj chápe reakciu poškodeného, pretože na neho pred domom kričal ako šialený, avšak

podľa názoru obžalovaného, bola reakcia poškodeného neprimeraná. Pokiaľ obžalovaný, vo vzťahu k obavám poškodeného, že mu podpáli dom tvrdí, že nemal pri sebe ani zapaľovač a ani zápalky, mal len svoje administratívne veci, je potrebné zdôrazniť, že túto skutočnosť poškodený nemal ako zistiť. Práve naopak skutočnosť, že obžalovaný prišiel k domu s taškou, resp. kufíkom, ktorého obsah poškodený nepoznal, mohla v ňom dôvodne vyvolať obavu o svoj život a zdravie.

Čo sa týka rozporov vo výpovediach svedkov, na ktoré v záverečnej reči poukázal obhajca obžalovaného, súd uvádza, že svedkyňa C. vypovedala, že v čase, keď telefonovala na linku 158, sa nachádzala v dome a nevidela celý priebeh udalostí, preto aj jej vyjadrenia v telefonickom hovore o tom, že poškodený uteká za obžalovaným, súd hodnotil v kontexte s touto jej výpoveďou. K tvrdeniu obhajcu, že pokiaľ by si obžalovaný uvedomoval, že mu zo strany polície hrozí zadržanie a nie pomoc, tak celkom logicky by nečakal na príchod polície pred domom pani K. je potrebné uviesť, že obžalovaný okrem iného vypovedal, že už pred skutkom si bol vybavovať nejaké účty a mal konflikt v bare Matrix, kde sa mu vyhrážali. Preto aj táto okolnosť mohla ovplyvniť jeho ďalšie správanie po skutku, keď sa rozhodol počkať na políciu. Sám obžalovaný vo výpovedi uviedol, že v súvislosti s vyhrážkami voči jeho osobe v bare Matrix chcel zavolať políciu, ale nemal pri sebe telefón.

Obhajca v záverečnej reči namietal aj nepreskúmateľnosť znaleckého posudku C. J.. K tomu súd uvádza, že nemá žiadne pochybnosti ohľadom správnosti záverov tejto znalkyne uvedených v predmetnom posudku. Znalkyňa v bode I.4. uviedla všetky podklady na vypracovanie znaleckého posudku, ktorými bola okrem iného aj zdravotná dokumentácia obžalovaného zabezpečená znalkyňou. Súd nemá dôvod spochybňovať to, že znalkyňa mala k dispozícii všetku vtedy dostupnú zdravotnú dokumentáciu obžalovaného. Jednotlivé lekárske správy znalkyňa podrobne rozpisala na strane 13-25 posudku, pričom je zrejmé, že mala k dispozícii aj lekárske správy z obdobia tesne pred skutkom (hospitalizácia na psychiatrickom oddelení v Bardejove od 6.12.2022 do 7. 12.2022) a tiež z obdobia po spáchaní skutku (správa Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne z hospitalizácie obžalovaného od 16.12.2022 do 10.01.2023) a na základe všetkých týchto podkladov formulovala svoje znalecké závery. Obhajca okrem tohto všeobecného tvrdenia nepoukázal na žiadnu konkrétnu lekársku správu, ktorá by mala byť prípadne zohľadnená. Znalkyňa sa tiež v bode 1 záverov posudku dostatočne vyjadrila k otázke vplyvu psychoaktívnych látok na obžalovaného, keď uviedla, že schopnosť obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania bola v čase skutku zmenšená nepodstatne, len pod vplyvom užitých psychoaktívnych látok. Konštatovala tiež, že nezistila u obžalovaného úplné vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti. Ovládacia schopnosť bola zmenšená podstatne vzhľadom na oslabenú reguláciu mentálnymi brzdami, výraznú impulzivitu, so zníženou frustračnou toleranciou v záťaži v rámci Schizotypovej poruchy, ktorou trpí berúc do úvahy aj pokračujúci konzum drog. K rozvoju akútnej a prechodnej psychotickej poruchy došlo až po skutku. Súd preto odmietol návrh obhajcu na doplnenie znaleckého dokazovania vo vzťahu k týmto záverom znalkyne i vo vzťahu ku skúmaniu aktuálneho psychického stavu obžalovaného a jeho schopnosti chápať zmysel trestného konania. Z prejavu a vystupovania obžalovaného počas hlavného pojednávania, ktoré mal súd možnosť bezprostredne vnímať, nevyplývali žiadne pochybnosti odôvodňujúce tento návrh obhajcu.

Všetky vykonané dôkazy, podľa názoru súdu, dostatočne preukazujú, že obžalovaný v nočných hodinách prišiel pred rodinný dom poškodeného a kričal na neho, aby vyšiel von, že ho zabije a v týchto vyhrážkach pokračoval aj keď poškodený vyšiel pred dom, keď opäť kričal že poškodeného zabije a podpáli a pritom položil na zem svoju tašku a vyzliekol si bundu, v dôsledku čoho dostal poškodený strach o svoj život a zdravie. Po zohľadnení všetkých skutkových okolností má súd za to, že tieto vyhrážky obžalovaného uprostred noci smerujúce voči poškodenému, v spojení s tým, že obžalovaný hodil na zem tašku a začal si vyzliekať bundu, boli aj objektívne spôsobilé vyvolať u poškodeného dôvodnú obavu z ich naplnenia a to predovšetkým z toho dôvodu, že poškodený už mal predchádzajúcu skúsenosť z minulosti, keď mu niekto podpálil dom a tiež mal vedomosť o tom, že obžalovaný bol krátko pred skutkom prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Obžalovaný sa teda vyhrážal poškodenému smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čím naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný je trestne zodpovedný páchatel' (tak z hľadiska veku ako aj z hľadiska prítomnosti v čase skutku, keď nebola zistená jeho neprítomnosť) - subjekt trestného činu. Konaním obžalovaného bol dotknutý verejný záujem na ochrane jednotlivcov pred niektorými

závažnými vyhrážkami – objekt trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky konal obžalovaný v priamom úmysle, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený. Úmysel obžalovaného súd vyvodil z jeho správania počas skutku. Obžalovaný aj napriek upozorneniu poškodeného aby odišiel, vo svojom konaní pokračoval a počas vyhrážok vyzliekol svoju bundu a hodil na zem tašku, ktorú mal so sebou. Obžalovaný si musel byť vedomý svojho protiprávneho konania aj vzhľadom na to, že za obdobné konanie bol pred skutkom už dvakrát odsúdený.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je zistenie, že okrem formálnych znakov prečinu, napĺňa konanie obžalovaného aj materiálnu stránku prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona. Teda, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť vyššia než nepatrná (materiálny korektív). V predmetnej trestnej veci mal súd naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona preukázané predovšetkým zo spôsobu vykonania činu, keď obžalovaný uprostred noci vykrikoval pred domom poškodeného, že ho zabije a podpáli a pritom si vyzliekal bundu a hodil na zem tašku a tiež z hroziaceho následku konania obžalovaného, ktorý sa vyhrážal smrťou a podpálením. Obžalovaný konal v priamom úmysle potom, čo bol za obdobné konanie dvakrát právoplatne odsúdený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Z prirážajúcich okolností prihliadol na § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd prihliadal najmä na posledné odsúdenie menovaného, keď mu trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp.zn. 2T/20/2022 zo dňa 24.08.2022, právoplatným toho istého dňa, bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 33Pp/30/2022 zo dňa 30.11.2022 bol z výkonu tohto trestu podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby podmiennečného prepustenia v trvaní 3 roky. Vzhľadom na plynutie skúšobnej doby od 1.12.2022 je zrejmé, že predmetného skutku sa obžalovaný dopustil počas tejto skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Pretože konanie obžalovaného bolo posúdené ako úmyselný trestný čin nebezpečného vyhrážania, prihliadal súd pri rozhodovaní o treste aj na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona.

Trestná sadzba za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona je až 12 mesiacov odňatia slobody. Vzhľadom na prevahu prirážajúcich okolností (1:0) súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje dolnú hranicu 4 mesiace. V rámci takto upravenej trestnej sadzby uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 10 (desať) mesiacov. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil predovšetkým tú skutočnosť, že obžalovaný sa súdeného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za rovnaký prečin nebezpečného vyhrážania, a to len približne 9 dní po tomto prepustení. Okrem toho bol obžalovaný odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania aj rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. SK-9T/26/2018. Pretože ani hrozba nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, nezabránila obžalovanému v tom, aby sa opätovne dopustil rovnakého protiprávneho konania, má súd za to, že pre dosiahnutie účelu trestu, je v danom prípade nevyhnuté uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, rešpektujúc tiež ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona. Len tak sa zabezpečí ochrana spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoria sa podmienky na jeho výchovu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, rozhodol súd o jeho zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

V súvislosti s ukladaním trestu súd považuje za potrebné uviesť, že aj napriek tomu, že u obžalovaného bolo znalkyňou konštatované podstatné zmenšenie ovládacej schopnosti v dôsledku Schizotypovej poruchy, ktorou obžalovaný trpí, nepovažoval tento záver za takú mimoriadnu okolnosť, na ktorú by bolo nutné osobitne prihliadať. Obžalovaný sa dlhodobo lieči na uvedenú diagnózu, pričom bol opakovane

poučený o nevyhnutnosti abstinencie od alkoholu a iných psychoaktívnych látok a o potrebe dodržiavať stanovenú liečbu. Z vykonaného dokazovania je však zrejme, že obžalovaný tieto odporúčania nerešpektoval.

Pokiaľ ide o potrebu uloženia ochranného liečenia v súvislosti so stanovenou diagnózou Schizotypovej poruchy u obžalovaného, poukazuje súd opäť na záver znalkyne i na obsah oboznámeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. SK-9T/26/2018, z ktorých vyplýva, že obžalovanému už bolo nariadené ochranné psychiatrické liečenie v súvislosti s predchádzajúcou trestnou činnosťou a v tomto konaní preto znalkyňa nenavrholo ochranné liečenie uložiť, aby nedošlo k ich duplicitě. Navyše sa znalkyňa vyjadrila, že z medicínskeho hľadiska nie je indikované ďalšie ochranné protialkoholické, ani ďalšie protitoxikomanické liečenie, pretože vzhľadom na poruchu osobnosti, ktorou obžalovaný trpí, by nespĺnilo svoj účel.

Keďže poškodený si nárok na náhradu škody v tomto konaní neuplatnil, súd o tomto nároku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.